

Ting, det drejer sig om i Kroner og Øre, men man maa huske paa, at det rammer i Hjem, hvor Folk vende hver eneste Skilling, for de give den ud, hvor de have haardt nok ved at faa det til at slaa til, hvor den Krone, de 1½ Kr., de 40 Øre, eller hvad det nu er, ere noget, som i højeste Grad kan mærkes. Og kom saa blot denne Lov alene, kom den blot ikke i Forening med andre Skatter, som netop særlig lægge Byrden nedad, rammer Øl og Brændevin og, naar jeg tænker paa Skatterne fra sidste Aar, hver Jernbanebillet, bidrager til at gøre Godsforsendelserne dyrere og i det hele til at gøre Livet dyrere for Smaafolk! Naar denne Indkomst- og Formueskat ikke kommer som et isoleret Fænomen, men som Led i hele dette Skattelovkompleks, hvis store Hovedmasse vender den tunge Ende nedad for at bruge et populært Udtryk, ja, saa finde vi, at dette er i Virkeligheden et Tryk, som i vore Øjne staar som ganske uretfærdigt og meningsløst. Og betød det saa endda noget, men det betyder saa overordentlig lidt. Af Indtægter under 2,000 Kr. er det, saa vidt jeg kan se, neppe et Par Hundredetusinde Kroners Forøgelse paa Indkomstskatten, her tænkes gennemført. Det er dog saa overmaade lidt. Lagt over paa de store Indkomster og især de store Formuer vilde det være overmaade let at indvinde.

Vi have søgt at udforme det Princip, som vi hævde skulde følges ved denne Lejlighed, ved vore Forslag om Indkomst- og Formueskatten, som høre nøje sammen og betinge hinanden. Af de to Skalaer, vi have opstillet, er det Formueskalaen, som har givet Anledning til særlig stærke Udtryk saavel fra Finansministerens som Ordførerens Side, men ogsaa efter min Mening til de værste Overdrivelser. Den højtærede Finansminister udtalte, at Formueskatten paa de store Formuer, hvis den af os foreslaede Formueskat gennemførtes, vilde være ensbetydende med en ret gennemført Konfiskation. Det er jo at skyde ganske over Maalet at bruge et saadant Udtryk. Han nævnedes Slutsatserne, 13 pCt. paa Indkomsten og 15 pro mille paa Formuen, men de gælde jo kun for de Indkomst- og Formuedelev, der ligge oven over den første halve Million i Indkomst og de første 5 Millioner i Formue. Alt, hvad der ligger derunder, selv om det besiddes af en Mand med ½ Mill. Kr. i Indkomst og 15 Mill. Kr. i Formue, beskattes betydeligt lavere. Selv om vi gaa op til de allerstørste Indkomster og Formuer, vilde vi være meget langt borte fra en Konfiskation. Tag en Mand med

15 Mill. Kr., af hvilke han har 4 pCt., altsaa 600,000 Kr. i Indtægt, vil det blive omtrent 44 pCt. af hans Formueindtægt, der ved Skatten vil blive slugt. Drages saa denne Skat oven i Købet fra i hans skattepligtige Indkomst, bliver denne meget stærkt forringet, den naar kun op til lidt over en Trediedel, og selv om Kommuneskatten kommer til, vil det dog blive i alt Fald over Halvdelen, han har tilbage. Og det er at tage et af disse Yderpunkter, som vi neppe finde mere end et enkelt af. Saadan en Mand vil jo have rigeligt tilbage til den Luksus, hvormed han plejer at omgive sig.

Den ærede Ordfører nævnedes i sin Tale, at jeg en Gang havde skrevet — det var i en af de berygtede Mandagsartikler —, at den eneste Grænse, Socialdemokratiet fandt, man burde standse ved overfor Formueskatten, var den Grænse, hvor man naaede til, at Skatten forhindrede Kapitalopsamling. I saadanne Tilfælde, hvor man naaede saa højt, at Kapitalopsamlingen standsede, eller i alt Fald i meget stærk Grad forringedes, kunde en saadan Skat betyde, at det industrielle Liv stagnerede, gik tilbage, og det vilde slaa tilbage paa Arbejderbefolkningen. Og saa tilføjede det ærede Medlem, at han mente, det var hævet over al Tvivl, at dette blev Tilfældet, hvis vore Ændringsforslag bleve vedtagne. Her tror jeg det ærede Medlem er inde paa vilde Veje. Ja, hvis det var særlig Godsejerne, som repræsenterede Kapitalopsamlingen, kunde der maaske være noget deri, fordi det Udbytte, som Godsejerne indvinde af deres Formue, er forholdsvis ringe, skønt det sikkert er betydelig større, end det fremgaar af Statistikken, i Kraft af deres gennemgaaende alt for lave Ansættelse. Men de nye Kapitaler, der opsamles, anbringes i produktive Foretagender og derved skabe Mulighed for at fremme industriel Virksomhed, stamme sikkert i forsvindende Grad fra Godsejerne. Jeg tror, at Godsejerne væsentlig fortære deres Indtægter paa Jagtrejser, ved Bordets og Ballets Glæder og deslige. Det er langt snarere fra Handelens og Industriens Kapitalister, at den samfundsmæssige Opsparing af Kapital kommer, og disse Folk blive kun forholdsvis ret taaleligt ramte ved Skatten, idet de af deres Kapital gennemgaaende have et langt større Udbytte end baade 4 pCt. og det dobbelte. Tag de 63 Hovedpersoner i Industri, Handel og Bankvirksomhed, som have over 100,000 Kr. i aarlig Indtægt. Denne Indtægt svarer til 10—11 pCt. af deres Formue, og selv med en gennemsnitlig Formue af